

Korpa Tamás

ÍTÉLET

„Magára kapta a frottirköpenyt, kisurrant a hálóból. (...) A bútorok nem törődtek vele. Észrevették, de egyszerűen nem törődtek vele.”
(Mándy Iván)

a körtefa levelei fennakadás nélkül túljártak
a hazugságvizsgáló eszén.
reménykedésünk a légyszárúak háritó hajlamában
kudarcba fulladt,
idejekorán –
pedig komposztáló kamrákkal fenyegettük őket.
a szobanövények bírósága elé vezettek. kell a külső
nézőpont,
halottam fű alatt. aki túl mohón hisz, hajladoztak,
ítéletidőben hisz.
a legrosszabbra készültem: megcsapolják testemből
az ásványi sókat.
a csillárról is csüngtek gyűszűnyi szájkosarakban
a denevérek,
félvak tanúk.
illetlen igyekvés volt előre elképzelnem, hogy mi lesz.
a bíró egyre pontosabb gyümölcsöket növesztett a
tárgyalás alatt.
valamelyik magházában lapulhatott az ítélet.
válassz egyet, biztatott, nyisd fel!

mint egy háziasított angyal, aki megpróbál újra és
újra felfeküdni a szélre,
s csodálkozását szétszórja mindenem, hogy nem
és nem megy,
igen-igen, feleltem.

* * *

szemüveg, ablaküvegből.

* * *

a régi étellift aknáján kapaszkodott fel a bepergő
fényben.
megtapadt, átmászott. belecsimpaszkodik, összeszorítja,
eltekeri, fojtogatja, megtöri az alumíniumfedeleget, akár egy ostyát,
kilöki magát, éket nyit a szobán s araszol befelé.
nehéz pillanatokban bútorok bújtatják.
de ha rajtakapjuk, kihúzzuk a falból, mint egy szöveget.
rabosítjuk, ahelyett, hogy kedvtelve metszenénk.
végtére is egy nagy összeszáradt ránc lesz a közönséges lonc.

* * *

hívős dióbél. étcsokoládé, vas ízű meggyek
ragyognak a pulton. négyéves bácsikája
vacsorázni hívja. s ő, a kleptomániás,
gyanúba keveredik. ahogy lép a fahídon,
mint egy aluljáróban, napokon át
hallom lépni – az érkezést megelőző
renitens szagban. kocka hasú puttók, koedukált
ingatlanok közt lép, lépeget a koraérett gyermek.
küllemét remélve. stílusosan, mert némán.
akár egy kerti bútorban telelő hangyafarm:
egyszer ellepi a garázst, s onnantól a hálószobára is
igényt tart.

* * *

most feltöröd
barátod lakását. megmászod ágját, felöltöd felöltőjét,
összejárákald ujjaiddal a sakk-táblán pattanásig feszült

viszonyt. rezgésbe jön a nappali s ütemtelenül
csillapodnak le a tárgyak. felkavart tükörben a sértett csillár
fénye. kicserélsz nagyvonalúan
egy ólomkatonát. a baljós királyt. koronád csillog,
mint egy dulakodás.

© Fortepan, Hunyady József, 1969 (Korpa Tamás és Bakos Gyöngyi képvásztása)